

La falsificació de la història

Autor: Fantassin Manel

Data de publicació: 11-05-2012

Article de Fantassin Manel al Diari Gran del Sobiranisme, publicat divendres 11 de maig del 2012. L'autor hi fa una reflexió sobre la importància de donar a conèixer al món que hi ha hagut una autèntica ocultació de la nostra història i la dels orígens de la colonització americana, de forma premeditada, i creu que aquest fet és l'autènticament crucial i el que cal potenciar a nivell internacional més que no pas obrir un debat sobre si En Colom era català o genovès.

M'he adonat que, quan parlem del "Descobriment d'Amèrica" i de "Cristòfol Colom", la percepció que tenim, tant els catalans com els espanyols, és molt diferent de la resta de ciutadans d'aquest planeta. En anteriors ocasions el desinterès, per part de francesos, anglesos, holandesos, etc, tenia a veure amb la llegenda negra. També alguna vegada ho havia detectat en ciutadans de països que no tenen cap relació ni amb la glòria del descobriment ni amb el continent americà. En canvi, la setmana passada van ser uns coneguts del Quebec els que es van inhibir de la discussió. Els meus intents per implicar-los foren debades... fins que vaig aconseguir entendre les raons de tan poca motivació per conèixer una part, que jo creia important, de la seva història: van posar-me l'exemple del nom del seu continent, "Amèrica". Es tracta d'una denominació que fou possiblement inventada per un tal Martin Waldseemüller. Bé, doncs resulta que, segons aquests amics, els americans tenen el mateix interès per l'origen etimològic del seu gentilici com els europeus pel mite de la princesa fenícia filla d'Agènor.

Us explico aquesta anècdota perquè té un final feliç: a poc a poc anaven interessant-se pel tema, no perquè volguessin prendre partit entre els catalans (més enllà de la simpatia que ens tenen) i els espanyols, sinó degut a la possibilitat que l'ocultament de la veritat històrica hagués obeït a una conxorxa. Mentre els llegia fragments dels estudis de Jordi Bilbeny s'anaven entusiasmant. Ens van acabar dient: "...llàstima que Catalunya no tinguí una bona indústria cinematogràfica, perquè tant els americans com els canadencs i els quebequesos som periodistes d'investigació en potència, ens encanta descobrir la veritat que uns pocs volen amagar; si aconseguí fer una bona pel·lícula, capaç d'estendre universalment el coneixement que ha hagut una conxorxa per a falsificar la història, podíeu aconseguir

---

generar un exèrcit d'investigadors al servei de la veritat" [sic].

La conclusió que vam treure és que, segurament els historiadors ja ho fan prou bé, però potser els catalans "d'a peu", que també som molt donats a discutir aquest tema, especialment conversant amb guiris, hauríem d'intentar evitar que, quan en parlem, pugui semblar sols una disputa amb els espanyols per veure qui la té més llarga. Atès que possiblement als altres de més enllà els importa un rave si el descobridor era un europeu anomenat Cristòfol o un europeu anomenat Cristoforo o un altre europeu anomenat Cristóbal, seria bo recordar-nos d'explicar-ho posant sempre l'accent en l'acurada maquinació que ha pogut dur a la falsificació de la història.

Fantassin Manel